

fram for partiet

Januar 1976

Diskusjonsblad for Oslo

STYRK FAGBEVEGELSENS KAMPKRAFT

Streiken må vokse i styrke, ellers dør den bort,» var ei parole heismontørene vedtok under streiken sin.

GODT RÖDT ÅR

-ta et fast grep om oppgavene!

GODT RÖDT ÅR!

TA ET FAST GREP OM OPPGAVENE!

XXXXXXXXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

Mao: Lær å "spille piano! Når en spiller piano, bruker en alle ti fingrene. Det holder ikke å bruke noen fingrer og la andre være ørkesløse. Men hvis en setter ned alle ti fingrene på en gang blir det ikke noen melodi..... Et partiutvalg bør ha et fast grep om sine sentrale oppgaver og samtidig utfolde arbeidet på andre områder rundt den sentrale oppgaven. For tida har vi mange

områder under vår omsorg. Vi må passe arbeidet på alle områdene, innafor alle væpna enheter og alle avdelinger, og ikke ofre all vår oppmerksomhet på noen få problemer og utelukke andre. Overalt hvor det er et problem, må vi sette fingeren på det, dette er en metode vi må mestre....."

Ja, vi må ta et fast grep omm hovedoppgaven og samtidig sikre at andre oppgaver blir gjort. Hva er oppgavene fram til I/5? Fortsatt bolsjevisering av partiet, I.mai, tariffoppgj., streikestøttearb., vervekampanja, KKsalg og abb.verv.

Av landsmøteforberedelse skal vi i denne perioden nominere til SK, diskutere handlingsprogrammet. Vi skal også diskutere den nye Osloberetninga.

I hele årsplanen skal det interne arbeidet prioriteres foran det eksterne. Bolsjeviseringa av par-

tiet på alle områder er nøkkelen til å holde partiet kommunistisk. Dette vil si at vi må sette alle krefter til for at landsmøte-disk. går uhindra av eksterne oppgaver.

Vi forbereder et viktig landsmøte, og må sikre at ei riktig linje seirer.

I denne fasa er det handlingsprogr og nominering til SK.

Men de indre oppgavene må løses samtidig som partiet utøver sin ledende rolle i klassekampen. Jeg vil konsentrere meg om de eksterne oppgavene, - det er tre områder som har førsteprioritet i perioden over ett: arbeidsplassene-krisa-tariffoppgj., antiimp.arbeid og ungdomsarbeid. I denne fasa er det I.mai og tariffoppgjøret som er hovedoppgaven, men glem ikke at vi også vil ha oppgaver å løse i forbindelse med de andre oppgavene.

Nen går det an å ha 10 hovedoppgaver?

I.mai-arbeidet er hele partiets hovedoppgave. Tariffoppgj. vil ikke gjelde alle, - og for dem det gjelder vil tariffoppgj. skje til forskjellige tider, men de fleste har årsmøter nå. Det betyr at de det gjelder skal ha tariffoppgj. som hovedoppg. så lenge det er aktuelt, men de skal samtidig jobbe med I.mai-mobiliseringa. Dette er ikke to oppg. som er adskilte. Når vi kjemper innafor fagforeningene er det for å styrke fagb. kampkraft. Dette er også parole i FFF som vi skal mobilisere på. På begge hold vil det dreie seg om kamp mot krisa, mot kriseforlik i tariffoppgj..

Klassekampen har skjerpa seg, det vil bli harde kamper og skyts spes. retta mot kommunistene. (jfr DNAs "fei-dem-ut"-kampanje) Dette krever kraftig innsats fra alle. Vi skal vise at vi er mange som står på klassekampens grunn både

i tariffoppgj. og I.mai!

Men hva med alle de andre oppgavene?

Omtrent alle har studiesirkeler i gang - utmerka! Rekrutteringa er ikke lenger hovedoppgava, men kampanjen fortsetter fram til 1/4 og innen da må målsettingene være nådd. Når vi er ferdig med en sirkel er det bare å starte på en ny.

KK kommer nå to ganger i uka, løssalget skal stabilisere seg på de nye målsettingene. Men KK-abb. er det kommet alt for lite av!

Målsettinga skulle vært nådd før jul. Vi må jobbe for å få dette inn raskt. Innen utgangen av januar skal alle ha fylt sine målsettinger. Vi skal

legge et solid grunnlag for KK to ganger i uka slik at vi raskt kan få ei dagsavis.

Streikestøttearbeidet skal være ei permanent oppgave. Noen har kommet ut av startfasa, andre ståa fortsatt der. Å få skikkelig, brei støtte i gang i forb. med tariffoppgj. er dødsens viktig!

Men husk: SSKene driver ikke med tariffoppgj, men støtte til evt. kamper! Dette er tre oppgaver vi vil ha på lang sikt.

Dessuten har vi kortsiktige oppgaver som mob. til 8.mars og solidaritetsdemonstrasjon med Islands folk for fiskerigrensa 23.januar. Dette er ikke oppgaver som vi skal gjøre på si'. Dette er høyt prioriterte oppgaver, men ikke hovedoppg. men hvordan i all verda skal vi klare dette?

Kan vi stå rolig og se på at streikestøttearb., KKsalg osv., går til helvete? Sjølsagt ikke, som kommunister er det vår plikt å gå i spissen for massekamper, uansett når de oppstår.

Dette virker moraliserende hvis vi ikke finner metoder for arbeidet.

Hva betyr dette for hvert enkelt medlem?

Vi skal selge KK fast, få abb. inn. Trekke alle vi møter med på sirkeler eller med i front arbeid. Mobilisere over alt hvor vi er, til FFF, under ledelse av avd. styret. Arbeidet med tariffoppgj. skal også ledes av avd. Dessuten skal vi delta og mob. til dem. 23/1, parti-møte i feb. og til 8.mars. Noen vil jobbe ekstra med 8.mars, andre med en annen oppgave ut fra hvor de er hovedansvarlig.

F.eks. streikestøtteansvarlig - skal fortsatt ha sitt streikestøtte arb. som hovedområde, men er det ufortenlig med I.mai-arb.? Nei, han skal mob. folka han jobber med til FFF, og der det er komiteer, kjempe for tilslutning til FFF.

Den som selger KK eller leder sirkel, når det diskuteres krisa, monopolkap. osv. - hva med å trekke dette inn i FFF - sammenheng?

Når vi jobber med mob. til FFF, da jobber vi samtidig for å få dem med på sirkel el. i fronter.

De forskjellige oppgavene trenger si egen ledelse. Vi ser enda mer nødvendigheten av at vi blir flere og at vi får mange venner rundt oss. Forutsetninga for å greie oppgavene, er å sette realistiske, men dristige målsettinger. Mao sier ha "sans for tall"...." I alle massebevegelser må vi foreta en grunnleggende undersøkelse og analyse av antall aktive tilhengere, motstandere og nøytrale, og vi må ikke avgjøre problemene subjektivt og uten grunnlag".

Vi må gjøre undersøkelser, sette målsettinger, men dette aleine holder ikke hvis ikke ledelsen har et fast grep om sakene. Sentralismen i avd. er forutsetninga for å holde "tunga rett i munnen" på alle disse oppgavene.

nei til statlig lønnspakke i tariffoppgjøret - 76!

Tariffoppgjørene har vært en viktig del av styrkeprøven mellom arbeidsskjøpere og arbeidere helt siden det første landsomfattende oppgjøret i 1907.

I starten var avtalene resultat av harde arbeidskamper, og de dreide seg om enkeltkrav. Det var et nederlag å måtte gå med på avtaler med proletariatet.

I dag er det et faktum at utgangspunktet for lønnskampen i Norge oftest er tariffoppgjørene. Borgerskapet har ved sine lover og forordninger passet på å regulere den faglige kampen mest mulig til egen fordel, dvs. tautrekkingen skal foregå på deres premisser. Hovedavtalen er det alvorligste angrep på arbeiderklassen i så måte. Vi vet vilke muligheter de har til å knuse den faglige kampen dersom den truer deres profitt.

Det skal her nevnes noen av mulighetene:

1. Samordna oppgjør
2. Kobling av avstemninger
3. Statlig innblanding
 - a. "Aukrust-utvalg" analyserer den økonomiske/politiske situasjonen som utgangspunkt for det nasjonaløkonomiske forsvarlige for et oppgjør, dvs. "svake" bedrifters evne blir normgivende for hva "næringslivet har råd til".
 - b. Kontaktutvalget - regjeringstoppen+LO/NAF + de to jordbruksorganisasjonene+Fiskerilaget fastsetter realøkonomisk ramme for alle parter.
 - c. Regjeringssløfter om innblanding i form av subsidieavtaler, skattelette osv.

4. Tvungen mekling

5. Tvungen veldgift
Ser vi på lista av undertrykkingstiltak er det få som står uprøvd til vårens oppgjør.

Avslør LO-representantskapets forræderi mot arbeiderklassen!

10. og 11. des. ga rep.skapet i LO klarsignal for et av de verste oppgjør for arbeiderklassen på mange år:
Oppgjørene skal være samordna, dvs. alle forhandlinger forgår på toppplanet, ikke forbundsvis.
Avstemningene skal kobles, dvs. alle forbunds avstemninger skal slås sammen til ett resultat.
(les KK nr. 49 s.8)

Skånland inn bakveien.

Statsmonopolkapitalismen har skutt stor fart de seinere år.

For monopolkapitalen er det stort behov for korporativisering - tiltak. Det utilsloste forslag fra Skånlandutvalget (oppnevnt 72) ble massivt tilbakevist fra fagbevegelsen. Nye og mer tilslørte former forsøkes som nå Kontaktutvalget (se Fagligboka s.114) innkalles den 15. des., knappe 4 dager etter Rep.skapsmøtet og gir sin tilslutning til deres "forslag" til oppgjørsform og ramme. Opplegget er så lett å gjenmonskue og så frekt at det uten videre kan karakteriseres som en provokasjon.

Protester og reis harde krav!

Vi går nå inn i 2. fase av tariffoppgjøret som kan kalles propagandafase. For oss er det viktig å reise protester mot dette diktatet ovenfra og stille harde krav. Det er nødvendig om en skal sitte igjen med noe i det heletatt etter det fienden legger opp til.

Forts. neste side
→

nøkkelen til framgang 1.mai: massemobilisering

Er 1.mai fagbevegelsens dag? Nei, 1.mai er arbeiderklassens dag. Denne dagen har ikke pol.organisasjoner eller partier monopol på. Det er hele arb.klassen og dens allierte sine brennende saker som skal prege 1.mai.

Fagbevegelsen er dødsens viktig, den er arb.klassens viktigste masse-org anisasjon, og vi skal kjempe gjennom tilslutning der det er mulig. Og vi må starte raskt. I dag er de fleste fagf. og klubber underlagt de falske "arbeider"-ledernes

→
forts. neste side

forts. tariffoppj. 76

De viktigste krava er:

1. Høye kronekrav (6-7 kroner må til eller 30 % om en skal få kompensasjon for prisøkning og produktivitetsøkning. Flere plasser har stilt 30%-krav)
 2. Frie, forbundsvisse oppgjør
 3. Frie, forbundsvisse avstemninger
 4. Nei til statlig innblanding, dvs Skånland bakveien
 5. Ett-årig avtale
 6. Helautomatisk indeksregulering med lavt svingetall og full kompensasjon for prisstigninga.
 7. Full kompensasjon for arbeidstidsforkortinga (skal ikke gå som del av det generelle tilleggset!)
- NAF's utspill er at arbeiderne ikke skal få annet enn kortere arbeidstid i år. Det betyr lønnsnedgang på 5,9%!
8. Full kompensasjon for produktivitetstutviklinga (den ligger rundt ca. 5% pr. sysselsatt pr. år.)

Avslør

Avslør løggen om at 87% av de LO-organiserte støtter årets oppgjørsform.

6 promille av LO-medlemmene har gått igjennom debattopplegget som LO-toppe baserer bløffen sin på. \$500 svar har de fått inn og dette tar de til inntekt for en positiv holdning til vårens oppgjørsformer. Vi veit dessut en vilke skikt disse få bevarerne tilhører og vilket parti de tilhører

Høye kronekrav er riktig å stille nå

Vi må alltid slå fast i vår propaganda at en rettferdig lønn ikke eksisterer under kapitalismen. Arbeiderne får bare betalt for en del av arbeidet sitt. Høyere lønn betyr derfor bare en nedskjæring av kapta talistenes profitter.

Propager: Høyere lønn er ikke lik høyere priser!

Demagogien om at det er lønningene som driver pr-sene i været må avsløres. Konkrete eksempler er: Reallønna 1972 som sank med 1-2%, samtidig som prisøkningen var 7,8%. Andre eksempler er den store inflasjonen i en rekke land med stor arbeidsløshet og synkende lønninger (kjøpekraft) ex. Chile, USA. Dette kjenner folk også fra historia, (30-åra) Mer vitenskapelig forklaring finner dere i Marx: Lønn, pris og profitt, spes. kap. 5 og 6. (finnes bl.a. i Marx-Engels Arbeid og Kapital, NY Dag 1077 s.84-94.-Hermed anbefalt.)

Kamerater! GÅ I SPISSEN FOR Å REISE MASSENE TIL KAMP MOT DETTE RÅTNE ANGREPET MOT ARBEIDERKLASSEN:

FOR ET SEIERRIKT RESULTAT I TARIFF-OPPGJØRET-AVVIS KRISEFORLIKET!

DS/PU

fort. I mai....

kontroll, så sjøl om det er mange
kampvillige fagforeningsfolk,
så vil det kreve hardt arbeid og
massemobilisering å få tilslutning
fra fagforeninger og klubber. Toppen i
fagbevegelsen, DNA, er monopolkapital-
ens spydspiss. De vil med sitt Sam.org.
tog bli FFFs hovedfiende. Dna vil gjøre
I.mai til en dag for monopolkapitalen,
en dag for. klassesamarbeid.
Vi skal mobilisere djupt i proletariatet
men de aleine har ikke monopol på dagen.
vi skal også mobilisere arbeider-
klassens allierte.

Vi skal trekke med alle som vil ha I.mai
som en klassekampdag! organisasjoner,
fornter og enkelt-personer uansett om
de tilhører arbeiderklassen eller små-
borgerskapet.

Konklusjon: For å få tilslutning fra
fagforeninger og klubber; må vi drive
massemobilisering. Men vi kan ikke
stoppe med tilslutning. Erfaringa vi-
ser at de aller fleste er personlig mo-
bilisert av FFF-aktivister-

Hvordan skal vi få massene til å
forstå at det er viktig å starte I.mai -
arbeidet må? Vi veit fra tidligere er-
faringer at det haster. Mange gjorde
gjennombrudd i å få reelle komiteer i
fjor, men hvor mange sa ikke 29 april -
" " enn om vi hadde hatt noen uker til,
da skulle vi fått mange flere med! 22
Forutsetninga for at vi raskt skal få
massene med er å mobilisere på politikken
Stikkord: krisa/tariffoppgj.- harde kamper
krigsfaren osv. - hvorfor det er viktig
å være mange.

Samtidig må vi huske å ivareta lokalkrava.
Vi starter med den første tredjedelen,
konsoliderer dem - går videre. Bruk erfar-
ingene fra "munn -til- munn"-opplegget fra
I.mai og valgkampen i fjor. Vi skal sette
klare frister for hvem som skal være nådd,
og innen når. Det trengs stram sentralisme!
rapportplikt og kontroll.

TA DE FALSKE "ARBEIDER"LEDERNE ALVORLIG I
TAKTIKKEN!

Klassekampen skjerpes. Som nevnt tidlig-
ere vil Dna/Lo-toppen bli hoved-
fienden i I.mai arbeidet. Samorg
vil ikke bare alment gå inn for

klassesamarbeid, men direkte ret-
te angrep mot de som står i spis-
sen for klassekampslinja, i først
rekke kommunistene. Deres I.mai-
arbeid vil være et ledd i "fei-
dem-ut"kampanjen, som Dna har
overtatt etter Libertas.
Vi veit at de vil tape til slutt
men DNA er ikke dau ennå! tvert
i mot, de er i framgang, og vi
skal ta dem alvorlig. Derfor må
vi ha en taktikk for å vinne alle
mulige forbundsfeller i kampen mot
dem.

Kan SV være en slik forbundsfelle?
Er ikke SV et borgerlig arbeider-
parti?. Det er et borgerlig arb.-
parti, pro-imperialistisk og et
mod.rev. parti,
men det er mange strømninger i
medlemsmassen.
Mange av disse vil(ha) klassekamp-
f.eks. mot Sovjet.

Skal vi ikke gi disse en mulighet
til å ta del i klassekamptøget?
Bjöl sagt. Bjöl om Sv-ledelsen av-
slår invitasjon, vil mange på
grunnplanet støtte vårt tog. Det
når vi sett tidligere også.
I.mai er ikke noe stortingsvalg,
hvor RV hadde de langsiktige
perspektiv i hovedgrunnlaget for
fronten.

Det betydde at masser måtte være
enig i væpna revolusjon. I RV var
det ingen reservasjonsrett, som er
en viktig demokratisk rett i FFF.
Det store flertallet i FFF går
ikke der fordi de støtter væpna
revolusjon, men fordi de er enig
i dagskampen.

NKP inviteres ikke fordi de er
konsoliderte revisjonister - 100%
Moskva dominert, de skal isoleres.

For oss er det et prinsipp å
mobilisere masser som står under
innflytelse av sos.dem(DNA) og mod
revisjonismen. Vi skal isolere og
bekjempe de falske "arbeider"leder-
ne ved å vise at de står på klas-
se samarbeidslinja og FFF for
kamplinja.

Enhetsforslag på klassekampen
grunn er også en viktig kampform.
Men å konsentrere seg om forhand-
linger med store og små opportunist

8. mars

Det siste året har vist til fulle hva borgerskapet trenger kvinnene til: en arbeidskraftsreserve som kan settes inn i gode tider, og som kan sparkes når det ikke lenger er lønnsomt å ha den i arbeid. Oppsigelsene ved Våler Skurlag og Sea-snack er bare to eksempler. Utallige andre kvinner har mistet jobben, eller står i fare for å gjøre det. Det er arbeidsfolk som skal bære byrdene av krisa, og spesielt hardt rammer dette kvinnene, som stort sett arbeider i de mest utsatte næringene. Kvinnen mangler kamperfaring i større grad enn mannfolka, noe som gjør det lettere for borgerskapet å fjerne kampvillige kvinner på kvinnearbeidsplasser. (Eks.:Tiger.)

Opplegget for samordna og kombi-

nert tariffoppgjør er klapret og klart. Alt prat om solidaritet med de svakeste forbunda tjener bare til å dekke over at samordna oppgjør rammer de svakeste forbunda hardest.

Ut fra dette blir også den ideologiske undertrykkingen tydeligere: Kvinnene skal tilbake til kjøkkenet, og husmora skal være idealet (VO).

Den progressive kvinnebevegelsen er i rosk vekst, og borgerskapet prøver desperat å kause den.

Det er ikke bare her i landet at den progressive kvinnebevegelsen vokser. Samtidig som det skjerper seg mellom de to supermaktene, er 3. verdens folk på frammarsj, og kvinnene utgjør en viktig og nødvendig del av kampen mot imperialismen. Derfor er også de norske kvinnenes støtte til den anti-imperialistiske kampen viktig.

forts. s. 8

forts. 1.mai.....

ledere, uten massemob., er det samme som å sparke bein under PFF. Skal vi la disse "arbeider"lederne få ro til å skade arbeiderklassen maksimalt 1.mai, ved ikke å gi til

bud på klassekampens grunn til deres masser!(?)

Konklusjon: Massemob. er viktigst, også av de massene som er under innflytelse av sos.dem. og revisjonister.

forts. 8. mars...

8. MARS- KVINNENES- IKKE ORGANISASJONENES DAG.

Borgerskapet vil ha kvinnene tilbake til kjøkkenet, og det eneste som hindrer det er kamp. 8. mars- demonstrasjonene er et av de viktigste kampmidlene kvinnene har. Da skal vi vise at det står mange kvinner bak krava. Jo større demonstrasjonen blir, jo reddere blir klassefienden, og jo mer entusiasme vil kvinnene få for å bygge ut en kampdyktig bevegelse.

Det er satt i gang forhandlinger mellom de forskjellige organisasjonene. Uansett hvordan dette går, er 8. mars kvinnenes kampdag, ikke organisasjonenes. Derfor skal vi allerede nå sette i gang mobiliseringa på de viktigste kvinnekrava. Vi skal mobilisere bredt mot krisa, for internasjonal solidaritet osv.

MOBILISER BREDT- BRUK MASSELINJA!

Mange kvinner har fått erfare hva krisa betyr. Noen er redde for å miste jobben, andre får ikke jobb, eller mangler noen til å ta seg av ungene. Disse må vi mobilisere, men hvordan?

"Vi må ut i massene, lære av massene, generalisere deres erfaringer, utlede av den enda bedre og mer systematiske prinsipper og framgangsmåter, og deretter gå ut i massene med dem igjen (propagere dem) og oppfordre massene til å bruke disse prinsippene og framgangsmåtene i praksis, og løse massenes problemer og hjelpe dem å nå fram

til frigjøring og lykke."

Mao: Organiser dere.

Når vi skal mobilisere kvinnene på en riktig politikk for 8. mars, er det nødvendig å knytte den allmenne politikken sammen med de erfaringene kvinnene sjøl har. Hvis vi f. eks. treffer kvinner som er allment enige i politikken, men stiller spørsmål ved vitsen med å demonstrere, holder det ikke bare å si: "du må da skjønne at 8. mars er viktig." Vi kan gjøre to viktige feil i mobiliserings-

a/ Dunke folk i hodet med den allmenne politikken. Dvs. at vi er så opptatt med å få utpolitikken for 8. mars at vi glemmer at massene har egne erfaringer som vi kan lære av. Allmenne oppfordringer alene mobiliserer ingen til tog.

b/ Bare diskutere lokale saker, og ikke knytte dem sammen med med det allmenne grunnlaget. Denne måten viser ikke kvinnene at de har felles interesser med andre og at det nytter å slåss. Og når borgerskapet hetser mot den progressive kvinnebevegelsen, vil ikke kvinnene være i stand til å gjennomskue hetsen, men bli sittende hjemme 8. mars.

Vi må greie å knytte den allmenne politikken sammen med de lokale krava og kvinnenes egne erfaringer

TA GREP OM ORGANISERINGA.

Skal vi mobilisere bredt, må vi utder kvinnene er. Det betyr løpeseddel-utdelinger/ stands utafor arbeids-

suspensjonane – lekk i dna's fei dem-vekk' kampanje i fagrørsla

UNDERVURDER IKKE FIENDEN, HAN ER VILL
OG NÅDELAUS OG HAR ALT Å TAPA OM VI
SLAR ÅTAKA ATTENDE:

Vi stå i dag oppe i eit vilt åtak
frå borgarskapet med DNA i spissen
på å kriminalisera AKP og vennene
våre. Dette åtaket, leia av DNA, har
full oppslutnad frå alle borgarlege
parti/aviser. Åtaka finn stad over
alt i samfunnet, i frontar, skular,
universitet og i fagrørsla.

Kvifor kjem åtaka nå?

Krisa og monopolborgarskapet sitt
plånlagte kriseforlik som skal
kasta bøkene over på arbeidarklassa,
er den direkte utløyser for aksjonane
mot oss. Veksande kampvillje i arbeid-
arklassa mot kriseforlik og korporat-
tivisering kjem også sitt.

Kvifor kjem åtaka på AKP?

Vi er einaste organiserte opposisjon
mot klassesvik og klassesamarbeid.
Vi er i vekst og røtene i arbeidar-
klassa veks for kvar dag som går. Det
er difor heller ikkje tilfeldig at
åtaka mot AKP er hardest og villast
i fagrørsla. Eit sterkt og proletert
AKP med beina solid planta i arbeid-
arklassa kan skilja monopolkapitalen
sine planar. Dei kan berre gjennom-
førast dersom det er "ro på arbeids-
plassane." AKP "leikar med streike-
våpenet": Vi støtta heis- og telefonse-
ntralmonetørane sine streiker sist
vinter. Vi skiplar det råtne spelet
at monopolkapitalen og dei falske
arbeidarpartia. Difor må vi isolerast
og kriminaliserast. Dette er perspekt-
ivet at klassefienden!

Kva perspektiv har vi på suspen-
sjonane i fagrørsla?

Suspensjonane av fagrørslingsmedlem-
er, styremedl. og heile fagrørslings-
styrer er ein millimeterstepp i åtak-
a på kampinnstilte arbeidarar og kom-
munistar. Suspensjonane kjem inn i
rekkeja av åtak mot arbeidarklassa:
arbeidsløyse (snart 30 000 i fylgje
"offisielle" tal) i form av
oppseiingar og permitteringar, "u-
dagars-veke", politiske oppseiingar, å-
tak på streikeretten (Hammerverkdomei-
Arbeidsretten sin dom over NRK sin
streik), svartelisting av tillitsmenn
som støttar streikar. (Økonomiske og
politiske åtak kjem hand i hand.

Kommu-nazi-løyna vert knytte til
vår kamp mot fascismen. Oppbygginga
og legaliseringa av eit nytt nazi-
part peikar mot hardare tider. Klubb-
vedtaket på Asea/Per Kure byrjer on-
opp til seinare forbod mot Partiet
vårt.

Monopolkapitalen sin strategi er klår
AKP må knusast-isolerast. Då skjøn-
ar vi også kvifor ikkje dei simlaste, r-
raste knena får stå unrovd. Lønn, bak-
vasking, hylling, demagogi, knebling,
truusmål, forsøk på oppkjøp og agent-
verksemd tene alt sam-
an til ikkje berre å forflytta kom-
munistar, men til å føda til å
brenna under beina på andre progress-
ive arbeidarar. Vi har prov på at ven-
ner rundt oss har stemt for suspensjon
av oss. Av redsle for å misa jobben.

forts. s. 10

forts. 8. mars...

plasser og butikker, diskusjonar på
jobben, husbesøk osv. Dette kommer ikkje
av seg sjøl. Det krevjer at vi først
mobiliserer den framskredne tredje-
delen av kvinnene, for så å trekke

med og organisere de mellom- og til-
bakeliggende laga. Vi trenger konkret
planlegging, arbeidsdeling og nøye
oppfølging.

MOBILISER PREDT TIL 8. MARS.

DS/kvinneansvarlig.

motsigelser i streikestøttearbeidet

I styrediskusjonen kom det fram mot-
sigelser til lederen i FFP om streike-
støttearbeidet.

"Streikestøttearbeidet på arbeidsplassene
foregår sjølsagt gjennom fagbevegelsen."
Sosialdemokrater og revisjonister i fag-
bevegelsen gjør alt de kan for å stop-
pe støttearbeidet. Tidligere har vi
drevet diplomati for å bevege disse
til et kompromiss og ikke drevet skikkelig
massearbeid. Vi synes ikke det er så
sjølsagt at vi kan få med klubbledelsen
og drive støttearbeid med dem. Problemet
har vært et skikkelig støttearbeid til
tross for dem, sjølsagt ikke som erstat-
ning for fagbevegelsen. Dette er ikke
tatt med og vi mener det er feil. Vi
mener at vi først og fremst skal organi-
sere folk på jobben og ikke utafor

arbeidsplassen, dette i motsetning til
artikkelen.

Komiteen skal ikke selge KK og spre
AKP-løpesedler. Men skal vi forsøke å
selge KK til noen i komiteen? Vi mente
det ville være feil å la være.

Vi bør ikke sette opp revisjonismen som
diskusjonsemne. Enig! Men kan vi
drive skikkelig støttearbeid, støtte
oss på klassikerne uten å bekjempe
revisjonismen? Vi tror ikke det.

Hele artikkelen setter opp venstrefaren
sektoriseringen som hovedproblemet vårt.
Sjølsagt må vi være på vakt også mot
det. Men er det hovedproblemet vårt
i dag? Vi synes artikkelen er politisk
feil fordi den dekker over høyre-
feil som vi mener er hovedfeila i dag.

Svar:

Avds. styre.

Artikkelen over hevder at lederen i
nov. FFP, som tar opp prisippene for
streikestøttearbeidet, setter opp
venstre-sektoriseringen som hovedproblemet
og dekker over høyrefeila som er det
viktigste å kjempe mot idag.

Kameratene gjør flere feil i artikkelen.
De setter likhetstegn ved at streike-
støttearbeidet må gå gjennom fagbevegelsen
og at vi skal drive støttearbeidet
gjennom opportunistiske tillitsmenn.
Lederen sier ingenting av dette. Å drive
støttearbeid gjennom fagbevegelsen betyr

at vi skal propagandere, samle inn penger
underskrifter, reise forslag om støtte-
i klubben/fagforeninga, osv. Kort sagt
mobilisere massene til støtte for
streiker og aksjoner. Dette er å basere
støttearbeidet på massemobilisering,
og ikke en linje for å gjøre seg av-
hengig av eventuelle opportunistiske
tillitsmenn. Denne linja har ingenting
å gjøre med å stille opp venstre-
sektoriseringen som hovedfaren. Ivert i
mot- den går mot høyreavviket,
nemlig tendenser til å erstatte
massemobilisering med diplomati og

forts. s. 19

forts. "demokratiske..."

av redsle for å bli stempla som
"udemokratisk".

Vi kan slå fast at åtake mot oss
skuldast indre veikskapar i kapitalis-
men og ei millombelystyrking av DN
A som organisasjon. Men åtake skuldast
osså borgarskapet si redsle for den
veksande kamoviljen i arbeidarklassa
Borgarskapet sitt diktatur må skifta
metodar. Den demokratiske maska fell.
Gulrota vert bytta ut med kjempen.
I fyrste omgang skal AKP til veggs,
sidan skal turen koma til andre
progressive arbeidarar. Åtake mot
oss er eit åtak på den samla arbeid-

arklassa: Vi må derfor av all makt
hindra at fienden lukkast i å isolere
oss. Derimot må vi arbeida med siktem-
målet å grava djupne grøfter millom
oss og dei falske arbeidarpartia. Slik
kan ein dårleg ting kjerast til ein
god ting. Vår kamp mot suspensjonar/
eksklusjonar må knyttast til arbeid-
arklassa sitt strev for sine interesse
på eit levande og konkret vis.

DS/FU

vi må bli flere!

Rekrutteringskampanja skal være avslutta 1.april. Nå går kampanja framover, men på langt nær fort nok! Målet med den er 1. Å rekruttere arbeidere i stor målestokk til partiet, og 2. Å øke partiets medlems-tall kraftig.

I det siste året har klassekampen stilt mange nye oppgaver for partiet. Særlig streikestøttearbeidet, men også en bred kvinneorganisering, fagforeningsarbeidet, anti-imperialistiske fronter og kommunistisk propaganda. Alt dette har økt i omfang fordi supermaktene rivaliserer mer enn før, krisa utvikler seg til det verre, og klassekampen blir hardere som en følge av dette.

Tenk på hvilke problemer de fleste avdelingene har med at de er for få: Folk skal drive massearbeid og selge KK. Partimøtene skal følges. Det trengs folk til streikes støttekomite, en lokal kvinnefront, KK-ansvarlig, studiesirkelledere, ungdomsleder, lokale masseorganisasjoner av forskjellig slag, folk til avdelingsstyrer,

pluss av DS hervender seg gang på gang for å få folk til å løse nødvendige sentrale oppgaver. DS kan forsikre om at det finnes flere viktige oppgaver som ikke blir løst fordi det mangler folk. Kan det være noen som helst tvil om av vi må bli fler? Da er det ganske råflott når noen kamerater/avdelinger ikke vil rekruttere f.eks. barnehagelærere eller sjukepleiere, enda de kan det, bare fordi disse ikke står i produksjonen. En slik tendens betyr i praksis å legge ned partiet.

Det virker som om høyreopportunismen gir seg utslag i at enkelte kamerater/avdelinger er for tilbakeholdne når det gjelder å gjøre det klart for dem som går på sirkel

at vi vil ha dem som parti-medlemmer. Det må gjøres klart fra første stund! Vi må si: "Vi lager denne sirkelen fordi vi vil rekruttere til AKP", og ikke: "Vi kan diskutere de motsigelsene dere sikkert har til AKPs politikk, og så kan vi jo ta opp på slutten om det er noen som kan tenke seg en fastere tilknytning til partiet". Den siste linja duger ikke, for det er ingen kampstil overfor sympatisørene, men ettergivethet overfor deres feilaktige vaktling.

Det er viktig at sirkel-deltakerne blir analysert analysert av avdelinga. Og at den mest framskredne tredjedelen av sirkelen, en eller to eller tre, blir kjørt gjennom en diskusjon av AKPs program og vedtekter på et tidlig tidspunkt. Gjærne etter det første eller det andre møtet. Det er mange eksempler på at vedtekstdiskusjonen får folk til å føle seg trygge på partiet, og synes at de kjerner partiet bedre. Folk behøver ikke å være ferdig med sirkelen før de melder seg inn! Sirkelen kan fullføres mens de er kandidater!

Vi kan og må være dristige i rekrutteringa.

1. Vi bør være i bedre stand nå til å skole folk innfor partiet, enn vi var for ei til sida. Dette p.g.a. kampen mot revisjonistiske tendenser, og for studier og disiplin.

2. Vi trenger nye masser i kampen mot revisjonistiske tendenser. Å styrke masselinja, båndene til massene og evnen til rekruttering, er et viktig våpen i kampen mot revisjonismen.

Kamerater! Vær dristige! Rekrutter arbeidere og andre deler av folket i stor målestokk! Bekjemp revisjonistiske tendenser i rekrutteringskampanja!

for en seierrik

avslutning på kk-kampanjen!

I diskusjonene om vårens hovedoppgaver må vi ikke glemme å oppsummere høstens arbeid. En av hovedoppgavene i høst var KK-kampanjen, og som det går fram av oversiktene i Klassekampen, er det ganske langt fram til distriktet vårt har nådd målsettinga når det gjelder abonnenter. Og distriktet vårt er Oslo - som er avgjørende for at kampanjen som helhet skal bli vellykka.

Derfor vil vi minne om at KK-kampanjen ikke er avslutta ennå, sjøl om den ikke lenger er hovedoppgaven. Dette betyr stor innsats av alle lag og medlemmer framover hvis vi skal nå målsettinga vår, og dette må sikres sjøl om vi kaster kreftene inn i arbeidet med hovedoppgavene.

Vi trenger avisa mer enn noengang.

I høst har angrepene på kommunistene vært villere enn noengang. I fagbevegelsen, i masseorganisasjoner, i alle slags nyhetsmedia er det tydeligere og tydeligere hvem den herskende klassen i Norge ser som hovedfienden.

Mao sier at å bli angrepet av fienden ikke er en dårlig ting, men en bra ting. Det viser at vi er på rett kurs, det viser at fienden er nær på desperat etter å motarbeide og prøve å isolere kommunistene med alle midler. Men det er bare en bra ting dersom vi klarer å bruke disse angrepene

til å avsløre fienden, dersom vi klarer å unngå å bli isolert fra massene, og dersom vi ikke blir redde eller forvirra av slike angrep. NKP i 50-åra blei drevet på defensiven og klarte aldri å slå tilbake mot den anti-kommunistiske hetsen som den gangen som i dag ble leda av sosialdemokratiet.

I fagbevegelsen og i masseorganisasjoner av annen type har vi en sjanse til å stå fram og forsvare politikken vår, og avsløre angrepa for det de er: løgner og anti-kommunisme. Den sjansen eksisterer omtrent ikke i de borgerlige nyhetsmedia, sjøl om vi naturligvis går inn for å utnytte de sjansene vi har til siste rest. I dag flommer radio, fjernsyn og presse fra Morgenbladet til Ny Tid over med løgner og hets mot partiet og mot den kommunistiske teorien. Mot dette må vi stole på egne krefter, og det kraftigste våpenet vi har på dette området er Klassekampen.

Vi trenger ei kommunistisk dagspresse!

I denne situasjonen kan det være vanskelig for partiets egne medlemmer, og enda verre for våre sympatisører og venner, å unngå å bli forvirra og klare å svare på alle disse angrepa. Hvor ofte har vi ikke ønska at Klassekampen skulle komme før neste onsdag, og

fortelle hva som egentlig har foregått et eller annet sted! Avisa 2 ganger i uka fra nyttår er et steg på vegen, men vi må være klar over at det er et stort økonomisk og arbeidsmessig løft for avisa, som bare vi kan sikre, gjennom et stabilt løssalg og flere abonnenter.

Selg Klassekampen på konkrete saker!

Vi trenger altså både et stabilt løssalg på et høgt nivå og flere abonnenter. Men som dere ser av oversiktene i avisa, er spørsmålet om å sikre en fast stamme av abonnenter det mest brennende nå. Det er både enhet og motsigelse mellom disse to oppgavene. Uten et jamt løssalg er det sjølsagt vanskelig å få nye abonnenter. Men det er ingen naturlov som sier at en person må ha kjøpt avisa 4 el. 5 ganger

før han blir bedt om å bli abonnent. Det går utmerket godt an å diskutere abonnement med folk alt første gangen de ser avisa, og enkelte kamerater har gode erfaringer med metoden om å gå på folk og diskutere abonnement straks. De sier at det faktisk også fører til større løssalg.

Det er viktig at vi sjøl studerer avisa grundig før vi går ut og selger den. Da kan vi vise til bestemte artikler eller oppslag vi sjøl synes er viktige og gode, og vi kan peke på artikler på områder som kjøperen kanskje er særlig interessert i, eller som angår distriktet eller arbeidsområdet der vi er. Sjølsagt ønsker kjøttindustriarbeidere å lese om sin egen streik eller lønnskrav, sjølsagt ønsker innbyggerne på Rodeløkka å lese om sin egen og andres kamp mot rasering av eldre bydeler! Og det er på denne måten Klassekampen hittil har virka som ei brekkstang for den kommunistiske politikken blant grupper der partiet tidligere var lite kjent.

Til slutt: En seierrikk KK-kampanje gir godt grunnlag for virkelig massemobilisering til 1.mai-arbeidet!

BEKJEMP REVISJONISMEN I EGEN TENKNING:

ta alvorlig på sjølstudiene

I boka "Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky" blottlegger Lenin revisjonismen og viser at den er en borgerlig ideologi fordi den fjerner kjerna i marxismen-leninismen. På denne måten anerkjenner revisjonismen alt i marxismen som borgerskapet kan godta f.eks. analysen om klasser og klassekamp, men fjerner alt som borgerskapet ikke kan godta, f.eks. revolusjonære kampformer, væpna revolusjon og proletariatets diktatur. At dette ikke er en lek med ord, men en ideologisk kamp av den største praktiske betydning, viser Kautsky og hans meningsfellers opptreden i den konkrete kampen: Sovjetene må ikke våge å bli statsorganisasjoner, dvs. proletariatet må ikke våge å knuse det borgegrlige statsapparat og opprette sitt eget: Proletariatets diktatur. Sovjetene skal bare være en klassers kamporganisasjon innafor rammen som borgegrskapet trekker. Hadde denne linja ført fram i sovjetene, ville revolusjonen ikke seira, men lidd et blodig nederlag. Sovjetene ville ha lært seg under borgerskapet sine vinger.

Da skjønner vi også den strategiske betydninga av å avsløre og nedkjempe alle former for opportuniste og revisjonisme. De er borgerskapets redningsplanker og er bedre forsvarere av borgerskapet enn borgerskapet sjøl, ikke bare i den konsekvente samarbeidslinja samarbeidslinja i dagskampen, men spesielt i revolusjonære situasjoner. Tenk på Chile og revisjonistene der!

Uten opprtunistenes og revisjonistenes ledelse av arbeiderklassen kan borgerskapet ikke forbli ved makten, sier Lenin. Dette forteller egentlig at en uforsonlig kamp mot opportuniste og revisjonisme er en nødvendig betingelse for en revolusjon. Et kommunistisk parti som ikke gjør dette, vil raskt synke ned til revisjonister sjøl.

Studiet av denne boka vil vi knytte til vår egen virkelighet og praksis, ellers har den ingen nytte for oss. Hvordan er situasjonen i Norge, og hvordan skal opportunisten og revisjonismen bekjempes? Det er ingen tvil om at disse har makta i fag-bevegelsen og at de i ti-år etter ti-år har byrd ut sin innflytelse i

arbeiderklassen. Borgegrskapet har nå tre borgegrlige arbeiderpartier til sin disposisjon, som alle har erfaring i klassesamarbeid, og antikommunisme. Alle disse partiene har sine særegne former, men innholdet og konsekvensen er det samme som hos Kautsky.

I Norge vil denne kampen bli mye hardere enn i Sovjet, ikke minst fordi DNA/LO-ledelsen har etablert seg som monopolborgere. Når DNA svikter vil SV eller NKP overta. Jeg mener det er feil å se på SV og NKP som knekt etter valgnederlaget. De vil få statsstøtte for å bygge seg opp når borgerskapet virkelig trenger dem. Hvordan ville disse partiene stille seg til en væpna revolusjon i Norge? Jeg tror at de ville følge Kautskys linje om "forsvar av fedrelandet" ved å alliere seg med ei imperialistisk makt mot en annen og stole 100% på monopolborgerskapet og deres militærapparat. Under oppsummeringa av denne boka er det viktig at vi når et skritt videre i kampen mot all revisjonisme. At vi ikke bare avslører dem på konkrete saker, men også fører en ideologisk kamp mot dem.

Boka om sosialimperialismen viser sammenhengen mellom revisjonistenes kontrarevolusjon og utviklinga av Sovjet fra å være et sosialistisk land, til å bli ei oppadgående, ekspansiv og aggressiv supermakt. Vi må ha et grundig kjennskap til denne historia i dag ser vi hvordan Sovjet seg nye markeder og kolonier på bekostning av USA eller andre under dekke av å støtte frigjøringskamper, f.eks. Portugal, Angola. På denne måten er revisjonismen blitt verdensomspennende og ei ideologien til ei fascistisk og

vit minst mulig!

Tidligere i år var det mange avdelinger som nominerte til nytt DS. Noen av disse er valgt inn, noen ikke. Enkelte avdelinger ser f.eks. et der de nominerte plutselig har fått ekstra mye å gjøre, og så tenker de: "Aha, han/hun er i DS nå, da kan jeg spørre om det og det, gi beskjed osv." En slik grubling og spekulering må stoppes, for den er svært skadelig. De forskjellige avdelingene eller styrene skal ikke vite om det er noen fra dem som sitter i DS. Om alle DS-medlemmer var kjent i sin grunnorganisasjon som DS-medlem, ville det bety at hele DS var kjent for et stort antall medlemmer, og dermed for SIPO og naziister. Det ville bety at hele DS var spent for forfølgelse. Det er ett DS-medlem medlemmene skal vite om, og det er formannen.

Samtidig har DS og andre organer en del folk utenfor DS som jobber med spesielle oppgaver, folk som får oppdrag

av DS etter vedtak i DS. Dette er arbeids- å spekulere på om disse sitter i DS, spørre dem om det osv. Det er uansett nødvendig for medlemmene å vite slike ting.

Nysgjerrigheten omkring enkeltpersoner er ikke det samme som politisk kontroll. Tvert imot, det kan skape idder om at "bare jeg veit hvem som sitter der, så kan jeg kontrollere hva de gjør". Dette er både borgerlig og farlig. Den politiske kontrollen med ledende organer skal skje i avdelingene ved at alle kamerater i ei avdeling skal drive massearbeid og delta i øvrig parti-arbeid. Dessuten skal medlemmene vurdere den politiske får fra sentrale organer, om den er marxist-leninistisk eller ikke. Vi trenger politisk kontroll, ikke å vite om de som lager politikken har gult eller rødt hår, og om de heter Ole eller Liv. Stopp spekuleringe, glem det du eventuelt veit, beskytt ledelsen!

DS/AU.

forts. ... Sjølstudier

imperialistisk supermakt, som har sin prøver ved hjelp av "marxistiske" fraser å forføre den 3 verden for å legge d-m under seg og utbytte dem. Forståelsen av og synet på Sovjet i arbeiderklassen vil være et mål på hvor langt motstandskampen er kommet. Revisjonistene med MKP og SV i spissen sprer sin fredspropaganda på arbeidsplassene. DNA/LO ledelsen følger politikken fra "fredskonferansene" ti punkt og prikke. Åstudere boka om sosialimperialismen er nødvendig for å reise kampen mot de to super maktene og for å kunne forberede massene politisk på en ny verdenskrig. Dersom vi ikke gjør det så vil motstandskampen være satt langt tilbake allerede fra starten. DERFOR: Å ta grundig på studiene, oppsummere dem skikkelig og bruke lærdommene i praksis, det er å la marxismen-leninismen være ledende. Å ta slapp på disse studiene, skumme

gjennom bøkene, å tru at en kan dette fra før, la være å oppsummere og ikke bruke lærdommene i praksis, ja, det er ikke noe annet enn revisjonisme. Sjølstudier er en krevende studieform som setter høye krav til disiplin. Studiene må oppsummeres på organisert måte. Dette kan gjøres forskjellig, men hensikten må være å sikre at disse studiene blir en styrke i hele partiet, at diskusjonene og motsier sene drives framover og at det drive hard kritikk og sjølkritikk mot revisjonistiske tendenser i studiene. Det er feil å se -å disse studiene som avslutta og det er ofte lærerikt å lese bøkene om igjen etter en diskusjon. Ideer til diskusjonsonoplegg finnes i de to siste nr. av Røde Fane.

SETT MARXISMEN -LENINISMEN-MAO-TSE TUNGS TENKING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRADER
Studieansvarlig/DS

f.r.a.p. - komité dannet

Kamerater, det er dannet en FRAP-komite i Norge! Komiteen er dannet for å støtte FRAP og andre anti-fascistiske krefter i Spania.

Som alle veit har kampene mot fascismen i Spania kommet på et høyere nivå. Den aktive motstandskampen får stadig større oppslutning i folket, og i ledelsen for kampen står PCE(m-l), Spanias kommunistiske parti. For å prøve å knekke folkets motstand, øker frankistene undertrykkinga, med innføring av terroristlover (unntakstilstand) og økt klappjakt på revolusjonære. Dette viser bare hvor desperate frankistene er, og at folket er på veg framover.

Som en del av kampmetodene bruker FRAP væpna aksjoner og revolusjonær vold. Alt dette er aksjoner som står i sammenheng med de kampene den spanske arbeiderklassen, kvinnene, ungdommen og bøndene fører mot fascismen, aksjoner som tjener denne kampen. FRAP sier at fascismen bare kan knuses gjennom folkekrig etter mønster av bl.a. de indo-kinesiske folkene. De væpna aksjoner nå er forspillet til denne kampen. Mer konkret om FRAPs politikk finnes i Røde Garde nr. 9-10, Klassekampen, Hva må gjøres, og siste Røde Fane nr. 10. Jeg oppfordrer folk til å studere dette grundig.

Hva krever så denne situasjonen av oss kommunister?

Vi må sprengte den muren av fortieelse som forskjellige deler av borgerska-

pet bygger i denne saka. Det er bare vi kommunister som til nå har fortalt hva som skjer i Spania. Opportunister, revisjonister, og de tradisjonelle borgerlige enten fortier eller forteller løgner, f. eks. at FRAP er fascistisk og ved sin terror skader

det spanske folkets kamp. Den nå så kjente banditten Rolf Dahl (SV), uttalte på møte i Oslo Samorg. den 29. sept.: "Når det gjelder FRAP, vil vi sikkert se at de havner sammen med de svarteste fascistiske krefter i Spania."

Vi må nok en gang gå i spissen. Denne

forts. s. 17

sva ny- mccarthyismen med revolusjonær taktikk og massemobilisering !

"Ikke å arbeide innenfor de reaksjonære fagforeningene betyr å la de utilstrekkelig utviklede eller tilbakevendende arbeidermassene forbli under innflytelse av reaksjonære førere, av borgerskapets agenter, av arbeideraristokratene eller de borgerliggjorte arbeidere." Lenin, s. 38 i "Radikalismen....."

Hvilke metoder bruker våre motstandere?

Jo, først og fremst legger de på demagogisk vis fram løgner om oss, historier om infiltrasjon, påstander om at vi bruker klubbene politisk, at vår aktivitet presser dem til å bruke reaksjonære metoder mot oss osv. Men videre, og det bør vi lære av, de driver et effektivt

massearbeid. De går systematisk til verks, slik de gjorde i klubben vår. Klubbstyret hadde merka seg hvem som stemte mot styrets forslag, de begynte å hilse på folk de aldri hadde hilst på før, de gikk systematisk rundt og snakka med alle sammen, ol. Dette er en del av metodene, uten å gå i detalj. Det finnes flere, og de bør vi trekke fram etterhvert. Jeg vil her legge mer vekt på hvordan vi skal møte slike angrep, analysere en del tendenser som kan oppstå hos oss, både av høyre- og venstrekarakter, og prøve å legge opp en taktikk for hvordan jeg synes vi bør arbeide.

Kamp mot "venstre"-opportunisten.

Partiet og arbeiderklassen har i den siste tida vært utsatt for mange

for 18

Detts... FRAP

gangen for å spre kunnskap om det kjempende spanske folket. Samtidig er dette en ypperlig sak å avsløre revisjonister og allskens opportuniste på, og et tilbud til våre venner og vårt omland om aktiv politisk handling. Jeg vil oppfordre folk til å ta saka opp på sine respektive sted.

På stiftelsesmøtet var det for få folk. Dette kan bare skyldes manglende politisk forståelse for situasjonen

i Spania, og hva den proletariske internasjonalsismen krever av oss i Norge. Derfor, kamerater, studer det spanske folkets kamp!

Ta kontakt med komiteen gjennom: FRAP-komiteen, c/o Det norske Studentersamfund, Chateau Neuf, Slemdalsvn. 7, Oslo 3.

En i interimsstyret.

forts. fra ... ny-McCarthyismen

harde angrep, og den hardeste form disse angrepa har fått er suspensjoner av klassebevisste og revolusjonære arbeidere fra fagbevegelsen. Arbeidere blir nå, foran lønnsoppgjøret, forhindra fra å være med i forberedelsene, forhindra fra å stille seg i spissen for kampen mot det kriseoppgjøret som kommer.

Er dette bra? Nei, sjølsagt ikke. Noen kamerater slår seg for bryttet og sier: "Vi kommunister har en riktig politikk, så det er klart de må suspendere oss", eller de hevder at bare de arbeiderne som blir suspendert er riktige kommunister.

Det er riktig at suspensjonene er et uttrykk for at vi begynner å stå sterkere, at klassefienden er mer redd for oss, men kamerater, det er et uttrykk for "venstre"-opportuniste at det er ei politisk linje å bli suspendert! Tvertimot er det å bli suspendert et uttrykk for at vi har ei dårlig masselinje. Jeg synes eksemplet fra Vestlandet, der forsøk på suspensjoner blei slått tilbake, bør være vårt forbilde.

Vi må med harde midler bekjempe venstreopportuniste av dette slaget, og utvikle en revolusjonær taktikk slik Lenin peker på, som tar hensyn til alle sider av spørsmålet. En taktikk hvor vi både forblir i fagfore-

ningene og mobiliserer massene på ei riktig politisk linje.

Kamp mot høyreopportunisten.

Høyreopportunisten kan gi seg forskjellige utslag. De to viktigste formene mener jeg er:

- Ideer om at partiets program må revideres.

- Defaitisme.

Den viktigste kampen partida fører på det ideologiske området for tida, er kampen mot den moderne revisjonismen. Presset fra revisjonistisk innstilte arbeidere på arbeidsplassene rundt om: Om at vi må ta bort proletarietets diktatur og væpna revolusjon osv. fra programmet øker. Måten vi møter dette på, er intensivering av studiene, av de politiske diskusjonene, og dermed heving av vår egen politiske bevissthet.

Defaitismen må også bekjempes. Vi må bygge på og lære av NKPs erfaringer. I motsetning til hva NKP var i femtiåra og er i dag, er vi et revolusjonært kommunistisk parti. Vi kan lære at vi er nødt til å gå offensivt ut mot kampanjen mot oss. All defaitisme og alle tendenser til å bøye hodet er uttrykk for revisjonisme, og vil bare tjene ny-McCarthyismen.

FRAM FOR REVOLUSJONÆR TAKTIKK OG

MASSEMOBILISERING!

BEKJEMP HØYRE- OG

"VENSTRE"-OPPORTUNISMEN!

Arbeider i J/M.

OBS! OBS!

DIREKTIV:

**ALLE SKAL STILLE PÅ
DEMONSTRASJON 23.jan.**

OBS! OBS!

Mobiliser alle venner og kjente
til støtte for ISLANDS
KAMP FOR 200 mil
FISKEGRENSE!

korrigjer klesstilen!

Den saka jeg skal ta opp bør ikke bare diskuteres, men også føre til handling snarest. På dette området kan liten innsats avverge stor skade i partiets forhold til resten av arbeiderklassen. Det gjelder spørsmålet om at en god del partikamerater skiller seg fra massene ved å kle seg annerledes og at dette ofte skremmer massene. Noen eksempler: To jernarbeidere, 30 år gamle, kommer på et møte om politiske susp. av KPere. Kommentaren var: "folk så ut som de hadde tatt på seg det styggeste de kunne finne for å gå på møte om kvelden". De hadde stemt kv, likevel tok det måneder før vi kunne føre en normal politisk diskusjon med dem igjen. Så fremmed hadde de følt seg i det miljøet som var deres første møte med partiet.

Latter av en industriarb. holder på å utdanne seg til sjukepl. Jeg spør henne om hvorfor hun ikke er med i Kvinnefronten når hun stort sett er enig i politikken. "Jeg kan ikke fordra de folka, de må på liv og død ha på seg det mest fillete og rare som er". Hun er kampvillig, men vil ikke være med, - og dette er det eneste argument hun har.

I sommer var mange kvinnefrontere (en god del p.-medl) på et møte arrangert av KP, for kvinnene på ved Våler Skurlag. En god del av bygdas folk var møtt fram, mest folk i 40-50-årsalderen. Det var en varm sommer-

dag og de aller fleste KPere gikk uten BH, med bare tynt sommertøy på. Jeg veit ikke hvordan folk fra bygda reagerte, men jeg kan tenke meg at de ikke reagerte svakere enn meg.

Jeg har også lignende erfaringer fra arbeidsplassen min. Folk kan godt være enig i at klesdrakt ikke bør kobles sammen med hva folk står for politisk. Likevel har mange brukt vår klesstil som argument for at de ikke kan ta oss alvorlig.

Dette burde være nødvendige problemer for et kommunistisk parti. Det finnes blant partikamerater framdeles en klesstil med kordfløyelsbukser, handvedde sjal i lilla og orange, militærjakker og postvesker, som må bort.

Har vi noen grunn til å skille oss ut? La oss få et oppgjør med alt skjeget og brukskunsten! (på fabrikken vår er det bare høyere funksjonærer som har skjeget) Det finnes ikke noe progressivt ved den klesstilen som er utbredt blant våre partimedl. Det er tvertimot en mote

som bygger på hippikulturen, (amerikansk kulturimperialisme) en borgerlig og dekadent "protestform", en mote.

LA KORRIGJERINGA AV KLESSTILEN
BLI EN DEL AV KORRIGJERINGA AV
HOYREFFILA!

Lisa, jernmet.

forts.

forsonlighet overfor opportunistiske fagforeningsledere.

Derimot er artikkelforfatternes linje: "organisere folk på jobben og ikke utafør arbeidsplassene" en linje som åpner for "venstre"-avvik. Hvorfor? Jo, fordi den denne linja rett og slett vil bety at vi vil rammes av LOs eksklusjonsparagraf og vi vil dermed gi DNA alle kort på hånda i suspensjonsbestrebelsene.

Når det gjelder lederens oppfordring om å danne komiteer utafør arbeidsplassene er det i første rekke ment å skulle være et organisasjonstilbud til alle dem som ønsker å drive støttearbeid, men som ikke kan gjøre dette på arbeidsplassen, f.eks. skoleelever, studenter, husmødre og arbeider som ellers ikke mobiliseres til støttearbeid på jobben sin.

Lederen går inn for at streikestøttebevegelsen skal være bred og favne alle som ønsker å støtte arbeidskamper. Det er åpenbart at dersom komiteen i egen regi driver med KK-salg, innsnevres

komiteens grunnlag til dem som er enige i KKs linjer. Dette mener også artikkelforfatterne. Og sjølsagt er vi enige med dem i at vi skal selge KK innad i komiteen til medlemmene.

Når det gjelder studier av revisjonismen: I alt vårt arbeid skal vi sjølsagt benytte oss av klassikernes erfaringer. Dette gjelder ikke minst nå som vi har summert opp manglende studiearbeid. Og vi skal bruke klassikernes verker til å drive et skikkelig støttearbeid. Det lederen advarer mot er at det på komiteetene settes igang med studier som skal brennemerke SV osv som revisjonister. Ivert imot ønsker vi mange SVere med i arbeidet og vi skal ta kampen opp mot SVs opportunistiske linje i diskusjoner osv. Men vi ønsker ikke å jage alle som ikke er venige med oss ut av komiteene.

Vi mener det er artikkelforfatterne som ikke ser de problemene som eksisterer i støttearbeidet: Massemobilisering på bredt grunnlag av tusenvis av folk som ønsker å forene seg i støtte til arbeidsplk i kamp.

INNHold:

LEDER: Ta et fast grep om oppgavene.	s. 2
Nei til statlig lønnsøkelse i tariffoppgjøret -76.	s. 4
Nøkkelen til framgang 1. mai: massemobilisering.	s. 5
8. MARS.	s. 7
Suspensjonene - ikke i DNA sin "for dem vekst"- kampanje i fagrørsla.	s. 9
Motsigelser i streikestøttearbeidet.	s. 10
Vi må bli flere.	s. 11
For en seriøs avslutning på KK-kampanja!	s. 12
Ta alvorlig på sjølstudiene.	s. 14
Vit minst mulig.	s. 15
FRAP-komite dannet.	s. 16
Svar ny-McCarthyismen med revolusjonær taktikk og massemobilisering.	s. 17
Korriger klesstilen.	s. 19.